

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af faglige organisationers konfliktret over for virksomheder med overenskomst.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 12/3 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 10.40

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hvor er beskæftigelsesministeren? Så må vi udsætte mødet i 5 minutter. Vi udsætter mødet. Er han der? Ministeren skal være herinde, når vi påbegynder behandlingen af et forslag; ellers må vi udsætte mødet. Det gør vi normalt!

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen finder ligesom forslagsstillerne, at der i visse tilfælde kan stilles spørgsmål om det rimelige i omfanget og brugen af konfliktretten, f.eks. når en konflikt iværksættes over for en virksomhed, som allerede har en overenskomst, som fuldt ud giver de ansatte ordnede løn- og arbejdsvilkår, eller når de ansatte udtrykkeligt frabeder sig indblanding fra vedkommende forbund.

Jeg skal ikke skjule, at især SiD's blokader mod virksomhederne Ikadan og Brørup var stærkt provokerende for retsfølelsen hos rigtig mange mennesker.

Regeringen har derfor forståelse for intentionerne bag forslaget, men mener samtidig, at en lovregulering af konflikten bør være den sidste udvej. Det vil være yderst problematisk og vanskeligt via lovgivning at gribe ind på et så centralt område, som altid har været overladt til arbejdsmarkedets parter egen regulering og Arbejdsrettens praksis.

Det er Arbejdsretten, som via sine afgørelser fastlægger forholdet mellem de midler, som lovligt kan anvendes, og det formål, som kan forfølges. En eventuel ændring af dette forhold bør ikke ske, uden at tingene er meget grundigt undersøgt, og uden at man til bunds kender konsekvenserne.

At der ikke er nogen nemme løsninger omkring reguleringen af konfliktretten fremgår bl.a. af en rapport, som i 2001 er udarbejdet om problemstillingen af professor Jens Kristiansen, Københavns Universitet, efter anmodning fra Kristelig Arbejdsgiverforening.

LO og DA har over for regeringen tilkendegivet, at man gerne vil se på problemstillingen efter en grundig gennemgang af den arbejdsretslige praksis vedrørende adgangen til at iværksætte konflikt, herunder en gennemgang af de arbejdsretslige domme, der er afsagt herom, samt den udvikling, som har fundet sted.

Regeringen hilser dette initiativ fra LO og DA velkommen og tager det som udtryk for, at arbejdsmarkedets parter i meget høj grad er bevidste om det ansvar, der påhviler dem. Regeringen vil derfor i første omgang afvente resultatet af parternes kulegravning af området, som regeringen forventer vil være afsluttet i april 2003.

Hvis det viser sig, at parterne ikke kan nå frem til en løsning på problemet, vurderer regeringen, at denne sag vil vende tilbage til den politiske dagsorden. Sagen optager som sagt rigtig mange mennesker, og bekymringen afspejles da også her i salen.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget om inden 1. november 2002 at fremsætte et lovforslag om begrænsning af faglige organisationers konfliktret. Nu må vi efter regeringens mening se, hvad parterne når frem til.

Freddy Dam (V):

Efter gældende praksis i Arbejdsretten består der kun en meget begrænset konfliktret over for virksomheder, der har overenskomst med et fagforbund under samme hovedorganisation. Der består kun en konfliktret, hvis der foreligger me-